



22

ยิ่งกว่า...ตาเห็น

หลวงพ่อวัดปากน้ำ (ภาษีเจริญ) มีวาทีตรงกับใจ เมื่อจะพูดอะไรก็พูดโดยไม่สะทกสะท้านและไม่กลัวคำติเตียนด้วย เช่นครั้งหนึ่ง อาตมา (สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 17 ปู่ณ ปุณณสิริ) เองนี้ได้มาฉันเพลที่วัดปากน้ำ วันนั้นมีประชาชนมาก ร่วมใจบริจาคทานแก่ภิกษุสามเณรทั้งวัดเป็นกรณีพิเศษ

เมื่อทายกประเคนอาหารเรียบร้อยแล้ว มีพ่อค้าตลาดสำเพ็ง ผู้มั่งคั่งคนหนึ่งไปกราบและถามหลวงพ่อบุญวัดปากน้ำ (ภาษีเจริญ) ว่า
“หลวงพ่อบริจาครับวันนี้จะมีผู้บริจาคสร้างกุฏิเพื่อเจริญพระกัมมัฏฐาน บ้างไหม”

ชาวบ้านไม่น้อยกว่า 20 คน ที่นั่งใกล้ๆ ได้ยินคำถามนั้นคิดว่าคงตั้งใจฟังคำตอบของหลวงพ่อดังทอดสายตามามองหลวงพ่เพื่อฟังคำตอบ เวลานั้นอาตมามีทั้งโกรธผู้ถาม ทั้งหนักใจแทนหลวงพ่ และได้มองดูหน้าผู้ตอบ หลวงพ่มีดวงหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส หัวเราะ 5 นาที ครั้นแล้วตอบทันทีว่า “มี”

ผู้ถามได้ถามย้ำต่อไปว่าก็หลัง หลวงพ่อบริจาคแล้วตอบว่า 2-3 หลัง และย้ำอีกว่าต้องได้แน่

เวลานั้นอาตมาฉันภัตตาหารไม่มีรส โกรธผู้ถามว่าช่างไม่มีอัธยาศัย คำถามเช่นนั้นเท่ากับเอาโคลนมาสาตรดหลวงพ่ เมื่อต้องการทราบ ควรถามเฉพาะสองต่อสอง และโกรธหลวงพ่ที่ว่า ช่างไม่มีปัญญาแก้ปัญหา



เฉพาะหน้า คิดว่าทำไมนะหลวงพ่อก็ยังไม่พูดว่า เวลานี้ยังไม่เป็นโอกาสที่จะพยากรณ์คำถามนั้น ที่ตอบออกไปว่าจะมีผู้บริจาค 2-3 หลังนั้น หมั่นต่ออันตรายมากนัก อาจเป็นคำพูดที่ฆ่าตนเองด้วยดาบของตนฆ่าตนเอง

เวลานั้นก็เอาใจช่วยหลวงพ่อก็ขอให้ผู้บริจาคจริง ๆ เกิด เสร็จการฉันของหวานแล้ว คำพยากรณ์ของหลวงพ่อก็ยังไม่ปรากฏเป็นความจริงขึ้น อาตมานั่งอยู่ด้วยความอึดอัดใจ นึกตำหนิท่านว่าไม่รอบคอบพอ

ได้เวลาอนุโมทนา มีคณะอุบาสกอุบาสิกากลุ่มหนึ่งเข้ามากราบหลวงพ่อบอกว่าศรัทธาจะสร้างกุฏิเล็กๆ อย่างที่หลวงพ่อสั่งไว้แล้วสัก 2-3 หลัง ประมาณราคา 3-4 ร้อยบาทต่อหนึ่งหลังขอให้หลวงพ่ช่วยจัดการให้ด้วย

ตอนนี้หลวงพ่ไม่หัวเราะ ยิ้มน้อยๆ พอสมควรแก่กาละ ครั้นแล้วหลวงพ่เรียกตัวผู้ถามมาบอกว่า

“ได้แล้วกุฏิก็มีมาตรฐาน 3 หลัง เจ้าของนั่งอยู่ที่นี่”

แล้วท่านชี้มือไปยังเจ้าภาพผู้บริจาค

ผู้ถามได้กระโดดเข้าไปกราบที่ตักหลวงพ่พูดว่า “ยิ่งกว่าตาเห็น”

อาตมาดีใจจนเหงื่อแตก ที่ความจริงมากุณิธิของหลวงพ่ไว้ได้เกรงจะเป็นลูกไม้ จึงหาโอกาสสนทนากับผู้บริจาคว่า นัดกับหลวงพ่วัดปากน้ำไว้หรือว่าจะสร้างกุฏิถวาย ได้รับคำตอบว่า เพิ่งคิดเมื่อมาทำบุญวันนี้อเอง เดินมาเห็นกุฏิเล็กๆ สวยดีอยากจะทำบ้าง แต่ทุนไม่พอ จึงปรึกษากับพวกพ้องที่บังเอิญมาพบกันวันนี้เห็นดีร่วมกัน จึงได้มอบเงินแก่หลวงพ่ให้จัดการสร้างต่อไป นี่เป็นเรื่องก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 รุ่งหลายสิบปีมาแล้ว

สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 17

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช

(ปุ่น ปุณฺณสิริ) วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม

